

คำอธิบายเสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

เสียงพยัญชนะคือ เสียงที่เปล่งออกมาโดยใช้อวัยวะภายในปากคู่หนึ่ง ซึ่งรวมเรียกว่า ฐานกรณ์ (articulator) อวัยวะส่วนที่ไม่เกิดการเคลื่อนไหว จะทำหน้าที่เป็นฐาน (passive articulator) และอวัยวะส่วนที่เคลื่อนไหวจะทำหน้าที่เป็นกรณ์ (active articulator) ในการจำแนกเสียงพยัญชนะ จะจำแนกตาม 1) ตำแหน่งการเกิดเสียง (place of articulation) เช่น ริมฝีปาก ปุ่มเหงือก เพดานแข็ง 2) ลักษณะการออกเสียง (manners of articulation) เช่น กัก นาสิก เสียงดแทรก และ 3) การสั่นและไม่สั่นของเส้นเสียง (voicing) ได้แก่ ก้องและไม่ก้อง ตัวอย่างเช่น เสียงพยัญชนะ /t/ คือเสียงปุ่มเหงือก กัก ไม่ก้อง เพราะเป็นเสียงที่เกิดจากปลายลิ้น เคลื่อนไปแตะที่ปุ่มเหงือก กระแสลมที่ออกมาจากปอด จะผ่านเส้นเสียงที่เปิดกว้าง โดยไม่ทำให้เส้นเสียงสั่น เมื่อกระแสลมผ่านเข้ามาในช่องปาก จะมีการกักกั้นกระแสลม ตรงจุดที่ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือก เมื่อฐานกรณ์แยกออกจากกัน กระแสลมจึงระเบิดออกมา

เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษและภาษาไทย สามารถจำแนกได้โดยใช้ลักษณะทั้ง 3 ลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น แต่เสียงพยัญชนะในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นมีจำนวนไม่เท่ากัน ซึ่งมีทั้งเสียงพยัญชนะที่เหมือนกันและไม่เหมือนกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เสียง /p/, /ph/, /b/

เสียงพยัญชนะทั้ง 3 เสียงนี้ ปรากฏในทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทั้ง 3 เสียง เป็นเสียงที่เกิดจากริมฝีปาก แต่ต่างกันที่เสียง /p/ เป็นเสียงริมฝีปาก กัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เสียง /ph/ เป็นเสียงริมฝีปาก กัก ไม่ก้อง พ่นลม และเสียง /b/ เป็นเสียงริมฝีปาก กัก ก้อง ตัวอย่างคำที่ใช้เสียงพยัญชนะเหล่านี้ เช่น ภาษาไทยในคำว่า เป็น ปัน พบ พา บัว บิน และในภาษาอังกฤษ ในคำว่า sport, spin, pen, pan, bar, ball สำหรับเสียง /p/ ในภาษาอังกฤษ จะเกิดขึ้นเมื่อตามหลังเสียง /s/ เท่านั้น

เสียง /t/, /th/, /d/

เสียงพยัญชนะทั้ง 3 เสียงนี้ ปรากฏในทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ทั้ง 3 เสียง เป็นเสียงที่เกิดจากปุ่มเหงือก แต่ต่างกันที่เสียง /t/ เป็นเสียงปุ่มเหงือก กัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เสียง /th/ เป็นเสียงปุ่มเหงือก กัก ไม่ก้อง พ่นลม และเสียง /d/ เป็นเสียงปุ่มเหงือก กัก ก้อง ตัวอย่างคำที่ใช้เสียงพยัญชนะเหล่านี้ เช่น ภาษาไทยในคำว่า ตา ตี หาย ทำ ดิน เดิน และในภาษาอังกฤษ ในคำว่า stand, store, ten, toy, door, dance สำหรับเสียง /t/ ในภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นเมื่อตามหลังเสียง /s/ เท่านั้น

เสียง /k/, /kh/, /g/

เสียงพยัญชนะทั้ง 3 เสียงนี้ เป็นเสียงที่เกิดจากเพดานอ่อน แต่ต่างกันที่เสียง /k/ เป็นเสียงเพดานอ่อน กัก ไม่ก้อง ไม่พ่นลม เสียง /kh/ เป็นเสียงเพดานอ่อน กัก ไม่ก้อง พ่นลม และเสียง /g/ เป็นเสียงเพดานอ่อน กัก ก้อง ในภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะทั้ง 3 เสียง เช่นในคำว่า skin, sky, can, cat, gun, good สำหรับเสียง /k/ ในภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นเมื่อตามหลังเสียง /s/ เท่านั้น ส่วนในภาษาไทยมีเสียง /k/ และ /kh/ เช่นในคำว่า กิน กั้น คิด คุย

เสียง /θ/

ในการออกเสียงพยัญชนะ /θ/ ลิ้นจะอยู่ระหว่างฟัน ดังนั้นจึงเรียกว่าเสียงลิ้นระหว่างฟัน เสียงดแทรก ไม่ก้อง ซึ่งจะมีเฉพาะในภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า thousand, thing, theatre

เสียง /s/ และ /z/

ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะ /s/ ซึ่งเป็นเสียงปุ่มเหงือก เสียงดแทรก ไม่ก้อง เช่น ภาษาไทยในคำว่า สาน คีล และภาษาอังกฤษในคำว่า sun, sad แต่เสียง /z/ เป็นเสียงปุ่มเหงือก เสียงดแทรก ก้อง ซึ่งจะมีเฉพาะในภาษาอังกฤษ เช่นในคำว่า zone, zip, zoo

จากตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าในภาษาไทยไม่มีเสียง /g/, /θ/ /z/ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า good, gang, thick, thin, zebra, zero อย่างไรก็ตาม การออกเสียงพยัญชนะ 3 เสียงนี้ สามารถฝึกฝนได้ โดยการรวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีพยัญชนะทั้ง 3 นี้ปรากฏอยู่ และนำมาฝึกออกเสียง